

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/130/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200941
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5422200941.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej, JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: EUROSTAVBY SK, s.r.o., so sídlom Textilná 23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 722 073, zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. Zlatou Kapustovou, advokátkou, so sídlom B. XXXX, XXX XX J. W., proti druhej strane: JUDr. Eva Plichtová, PhD., so sídlom G. XXXX, XXX XX J. W., správca konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom Veterná Poruba 134, 031 04 Veterná Poruba, IČO: 36 172 669, zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom H. U. XXXX/XX, XXX XX J. W., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní druhej strany proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Cb/3/2022-69 zo dňa 26. augusta 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Cb/3/2022-69 zo dňa 26. augusta 2022 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **m á** voči druhej strane **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. uložil druhej strane povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na byt č. X nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží, vchod XA bytového domu W. O. č. s. XXXX, stojaceho na pozemku parc. registra „C“ č. 1057/59 v obci a k. ú. J. W., s podielom o veľkosti 10280/488553-in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, výrokom II. priznal navrhovateľovi voči druhej strane právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% a výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať voči druhej strane žalobu vo veci samej, ktorej predmetom bude určenie, že nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. nie sú zaťažené záložným právom, ktorého vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 17.12.2009 pod č. V 1881/09.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľ žiadal uložiť druhej strane zdržať sa výkonu záložného práva na byt č. H. nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží, vchod XA bytového domu W. č. s. XXXX, stojaceho na pozemku parc. registra „C“ č. 1057/59 v obci a k. ú. J. W., s podielom o veľkosti 10280/488553-in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom vyššie uvedeného bytu a spoluvlastníkom podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach vyššie uvedeného bytového domu, ktoré skutočnosti sú takto zapísané na LV č. XXXX pre obec a k.ú. J. W.. Dňa 03.12.2009 uzavrela spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o., ako záložný veriteľ zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam - rozostavaným bytom, a to so záložcom a záložným dlžníkom, spoločnosťou Václavů, s.r.o., na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., (ďalej len „zmluva o zriadení záložného práva“). Na základe uvedenej zmluvy o zriadení záložného práva bolo zriadené záložné právo o.i. k bytu č. H., ako aj k prislúchajúcemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Vklad uvedeného záložného práva bol povolený rozhodnutím zo dňa 17.12.2009 pod V 1881/09 (ďalej aj len záložné právo). Na záložného

veriteľa UNISTAV HSV spol. s r.o., bol vyhlásený konkurz, tento návrh preto smeruje proti správcovi konkurznej podstaty. Vyššie uvedené záložné právo bolo zriadené za účelom zabezpečenia pohľadávok proti záložnému dlžníkovi Václavů, s.r.o., IČO: 35 876 735, so sídlom Podhora 29, 034 01 Ružomberok. Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 1K 12/2015-192 zo dňa 26.02.2016 bol na majetok spoločnosti Václavů, s.r.o., vyhlásený konkurz. Správcom konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o. je T. N. P., L. XXX, K. XXX XX. Dátum vyhlásenia konkurzu je 04.03.2016. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť UNISTAV HSV spol. s r.o. si mala správne svoju pohľadávku voči spoločnosti Václavů, s.r.o., uplatniť prihláškou v konkurze v zmysle § 28 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR) a keďže išlo o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške doručenej správcovi sa muselo riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak sa na zabezpečovacie právo neprihliada v zmysle § 28 ods. 4 ZKR. Inými slovami, v prípade, že záložný veriteľ svoje zabezpečovacie právo riadne neprihlási v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu v zmysle § 28 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, na zabezpečovacie právo sa neprihliada, t.j. záložné právo zaniká. Zánik zabezpečovacieho práva v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii má hmotnoprávne účinky, t.j. ak nedôjde k riadnemu prihláseniu zabezpečovacieho práva, záložné právo zanikne, a to nielen pre účely konkurzného konania. Na základe uvedeného právneho stavu žalobca overoval skutočný stav vecí a listom zo dňa 25.04.2022 požiadal správcu konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., T. N. P. o poskytnutie informácie, či si žalovaný ako záložný veriteľ prihlásil svoju zabezpečenú pohľadávku voči úpadcovi Václavů, s.r.o. v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu a zároveň, či v prihláške doručenej správcovi si riadne a včas uplatnil aj zabezpečovacie právo (záložné právo), a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Listom zo dňa 17.06.2022 správca konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., T. N. P. podal žalobcovi informáciu, že si žalovaný prihlásil svoju pohľadávku v základnej prihlasovacej lehote ako NEZABEZPEČENÚ. Znamená to, že na základe skutočnosti, že si záložný veriteľ, t.j. žalovaný, riadne a včas (resp. vôbec) neuplatnil svoje zabezpečovacie právo, t.j. záložné právo, došlo k zániku tohto záložného práva, a to ku dňu uplynutia základnej prihlasovacej lehoty, t.j. ku dňu 18.04.2016. Uvedené predstavuje prvý dôvod zániku záložného práva. Predmetom zabezpečenia podľa zmluvy o zriadení záložného práva boli nasledovné pohľadávky žalovaného voči záložnému dlžníkovi, spoločnosti Václavů, s.r.o.: pohľadávka z faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009 v sume 235.983,58 eur, splatná dňa 04.12.2009 (ďalej len „faktúra 47/2009“), pohľadávka z notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 v sume 1.036.872, 85 eur, splatná dňa 31.05.2010 (ďalej len „notárska zápisnica“). Podľa § 408 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ObZ) sa bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Ak ide o premlčanie nárokov z porušenia alebo ohrozenia obchodného tajomstva, skončí sa premlčacia doba najneskôr po uplynutí šiestich rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty. Absolútna premlčacia doba pre pohľadávku z faktúry začala plynúť dňa 05.12.2009 a uplynula dňa 05.12.2019 a absolútna premlčacia doba pre pohľadávku z notárskej zápisnice začala plynúť 01.06.2010 a uplynula dňa 01.06.2020. V zmysle citovaného ustanovenia § 408 ods. 1 ObZ sú vzhľadom na uplynutie absolútnej premlčacej doby obidve pohľadávky zabezpečené záložným právom premlčané. Premlčaním záväzku zabezpečeného záložným právom nastáva aj premlčanie samotného záložného práva, pričom pri záložnom práve platí, že pri jeho premlčaní sa možno na súde úspešne domáhať jeho neexistencie, t.j. premlčanie záložného práva spôsobuje jeho zánik. Uvedené predstavuje druhý dôvod zániku záložného práva. Listom zo dňa 19.04.2022 oznámil žalovaný žalobcovi začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Výzvou na poskytnutie súčinnosti pri obhliadke predmetu záložného práva zo dňa 08.07.2022, žalobcovi doručenu dňa 12.07.2022, vyzvala spoločnosť LICITOR Group, a.s., dražobník, žalobcu na poskytnutie súčinnosti pri vykonaní ohodnotenia predmetu dražby za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti pre účely dražby na základe návrhu žalovaného. Začatie výkonu záložného práva je poznamenané aj na I.. Pri obhliadke bytu na otázku žalobcu pracovník dražobníka uviedol, že vykonanie dražby možno očakávať v mesiaci september 2022. Uvedená informácia zodpovedá postupu a lehotám podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Žalovaný tak začal s výkonom záložného práva. Je zrejmé, že je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery tak, aby sa zabránilo vykonaniu dražby. V opačnom prípade dôjde k nezvratnému stavu, kedy žalovaný na dražbe predá prostredníctvom dražobníka byt č. H. vo vlastníctve žalobcu a dôjde tak k nezvratnému zásahu do vlastníckych práv žalobcu. Žalobca tak osvedčil potrebu bezodkladnej naliehavosti úpravy pomerov strán sporu a taktiež žalobca osvedčil dôvody zániku záložného práva, ktoré sú rovno dva, a to zánik záložného práva z dôvodu, že žalovaný riadne a včas (resp. vôbec) neuplatnil svoje zabezpečovacie právo, t.j. záložné

právo v konkurze, čím došlo k zániku tohto záložného práva a že došlo k premlčaniu a teda zániku záložného práva.

3. Okresný súd zo žalobcom predložených dokladov konštatoval, že druhá strana síce prihlásila svoju pohľadávku voči úpadcovi Václavů, s.r.o. včas, t.j. v základnej prihlasovacej lehote, ktorá trvala od 06.03.2016 do 20.04.2016, avšak v tejto základnej prihlasovacej lehote si pohľadávku neuplatnila ako zabezpečenú, t.j. neuplatnila si aj záložné právo. Okresný súd sa tak stotožnil s názorom navrhovateľa, že záložné právo (v dôsledku vyššie uvedených skutočností) zo zákona zaniklo ešte v roku 2016. Riešenie otázky jeho premlčania, ktoré by nastalo v roku 2019 vo vzťahu ku pohľadávke z faktúry a v roku 2020 vo vzťahu ku pohľadávkou z notárskej zápisnice, sa vzhľadom na to stalo bezpredmetným, keďže zánik záložného práva jeho neprihlásením/neuplatnením v konkurze nastal skôr než jeho prípadná neexistencia v dôsledku premlčania záväzkov, ktoré zabezpečovalo. Podľa okresného súdu možno výkon záložného práva, s ktorým začala druhá strana, považovať za výkon už neexistujúceho záložného práva a na jeho základe sa realizovať dobrovoľná dražba nemôže. Je potom namieste bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Navrhovateľ síce dňa 04.07.2022 doručil katastrálnemu odboru Okresného úradu Dolný Kubín návrh na výmaz záložného práva, avšak k výmazu záložného práva nedošlo, keďže na liste vlastníctva je doposiaľ v súvislosti s návrhom na výmaz vyznačená plomba Z - 1288/2022. Okresný súd z týchto dôvodov návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť podať v 15 dňovej lehote žalobu vo veci samej, pretože nemožno predpokladať, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Záložné právo, ktoré druhá strana začala vykonávať, je totiž stále zapísané v katastri nehnuteľností a zmenu tohto zápisu sa navrhovateľovi doposiaľ nepodarilo dosiahnuť ani na základe návrhu na výmaz záložného práva, pričom nemožno uzavrieť, že kataster aj k výmazu pristúpi. Výmaz záložného práva však možno dosiahnuť určovacím výrokom súdu v rozhodnutí vydanom v konaní, ktorého stranami budú navrhovateľ a záložný veriteľ, t.j. druhá strana v tomto konaní, v prospech ktorej je záložné právo v katastri zapísané. Nakoľko toto rozhodnutie je rozhodnutím, ktorým sa konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia končí a ide o neodkladné opatrenie nariadené pred začatím súdneho konania, okresný súd v ňom s poukazom na ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách konania. Na rozhodnutie o trovách konania súd aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého navrhovateľovi voči druhej strane priznal právo na plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný cestou právneho zástupcu v celom rozsahu odvolanie z dôvodu, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú vo vzťahu k napadnutému uzneseniu dané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) d) a h) C.s.p. Okresný súd pred vydaním napadnutého uznesenia nevykonal lustráciu v predchádzajúcich spisoch a v rozpore s C.s.p. neskúmal splnenie procesných podmienok pre vedenie konania a pre vyhovenie návrhu. Pokiaľ by tak urobil, bol by zistil, že v predmetnej veci existuje neodstrániteľná prekážka vedenia konania spočívajúca v prekážke rozsúdenej veci tzv. rei iudicata. Na Okresnom súde Dolný Kubín totiž v minulosti na základe žaloby žalobcu prebiehalo konanie pod sp. zn. 9Cb/36/2014. V tomto konaní sa žalobca žalobou zo dňa 23.05.2014 voči žalovanej (pôvodnej správkyni konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o.) domáhal určenia, že nehnuteľnosť - byt č. H nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží vo vchode XA bytového domu W. O. súp. č. XXXX, stojaceho na pozemku parc. reg. „C“ evidovanom na katastrálnej mape ako parc. č. 1057/59, zastavané plochy a nádvoría o výmere 1004 m², ako aj prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech žalovanej a tiež náhrady trov tohto konania. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 9Cb/36/2014-966 zo dňa 05.12.2018 žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. Krajský súd Žilina rozsudkom sp. zn. 13Cob/64/2019 zo dňa 23.10.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V konaní sp. zn. 9Cb/36/2014 ako žalobca a ako žalovaný vystupovali tie isté subjekty, konanie malo totožný predmet konania (o určenie že byt nie je zaťažený záložným právom), pričom nie je rozhodujúce, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza iný dôvod údajnej neexistencie záložného práva. Porovnaním výroku III. napadnutého uznesenia a žaloby žalobcu zo dňa 23.05.2014 v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/36/2014 je zrejmé, že súd prvej inštancie de facto uložil žalobcovi povinnosť podať identickú žalobu, čo je

procesne neprípustné. Podľa právnej vety uznesenia Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009 prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Žalobca bol účastníkom konania, v ktorom súd vydal právoplatné rozhodnutie, ktorým určil, či tu určitý právny vzťah alebo právo (ne)existuje, a preto je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný. Z uvedeného dôvodu sa nemôže v inom súdnom konaní úspešne domáhať toho istého určenia, o ktorom už raz bolo právoplatne rozhodnuté a to ani cestou podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pre ktorého vydanie nie sú v prípade existencie prekážky rei iudicata v tzv. základe splnené zákonom stanovené podmienky, a to najmä preukázanie existencie trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť právna ochrana v základnom konaní. Podľa právnej vety obsiahnutej v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 231/2013 zo dňa 25.06.2014 súd nesmie vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie vzťahu medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č.k. II. ÚS 349/09-36 z 20. januára 2010 rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „dohovor“), zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná (nemá byť prečo položená). So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „nové“ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené (neprípustné).

5. Podľa žalovaného je podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozpore s princípom právnej istoty, ktorá bola založená právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 9Cb/36/2014-966 zo dňa 05.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/64/2019 zo dňa 23.10.2019, na ktoré ale žalobca v podanom návrhu celkom úmyselne nepoukazuje. Podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobcu je maskovaným návrhom na povolenie obnovy konania po uplynutí objektívnej 3 ročnej lehoty na podanie tohto mimoriadneho prostriedku v zmysle ust. § 403 ods. 2 C.s.p. a subjektívnej lehoty v zmysle ust. § 403 ods. 1 C.s.p. Žalobca v konaní vedenom na OS DK pod sp. zn. 9Cb/36/2014 vzniesol námietku premlčania záložného práva, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná, a nikdy nevzniesol námietku údajného zániku záložného práva v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok záložného veriteľa - úpadcu, hoci žalobu už podával voči správcovi konkurznej podstaty, pričom aj keby takáto námietka bola pravdivá (čo samozrejme nie je), žalobca sa v tomto konaní nemôže domáhať nového preskúmania veci. Žalovaný s nariadením neodkladného opatrenia nesúhlasí a voči nárokom žalobcu ako aj voči uzneseniu vznáša námietku rei iudicata. Súd prvého stupňa si pred tým ako vydal neodkladné opatrenie nezaobstaral potrebné informácie a vychádzal z účelových a ničím nepodložených tvrdení žalobcu. Žalobca nepreukázal ani neosvedčil existenciu nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Žalovaný popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu ako neexistujúce. Jeho záložné právo nezaniklo, trvá a nie je premlčané. Žalovaný svoju pohľadávku riadne a včas prihlásil do konkurzného konania na majetok úpadcu vrátane jeho zabezpečenia. Žalobca v návrhu účelovo zamľčal rozhodujúce skutočnosti potrebné na splnenie jeho povinnosti tvrdenia. Ako môže byť záložné právo

premlčané, keď nie je premlčaná pohľadávka, ktorá je ním zabezpečená? Ako mohlo dôjsť k premlčaniu záložným právom zabezpečenej pohľadávky, keď táto pohľadávka vyplýva z exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2014 a vo vzťahu ku ktorému exekučnému titulu nemôže uplynúť premlčacia doba skôr ako dňa 14.10.2024? Ako mohlo dôjsť k premlčaniu záložného práva, keď ešte ku dňu 28.03.2022 bola na LV č. XXXX k.ú. J. W., obec: J. W., okres J. W. je vo vzťahu k predmetnému bytu evidovaná obmedzujúca poznámka v nasledujúcom znení: „Uznesenie Okresného súdu v Ružomberku o nariadení predbežného opatrenia č. 3Cb 29/2012-81 zo dňa 7.3.2013, P 58/13 - povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na byt č. X, X.p., vchod: XA, v bytovom dome č.s. XXXX., postavený na pozemku reg. C KN parc.č. 1057/59, s podielom 10280/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu, zapísané dňa 13.3.2013 + Uznesenie Krajského súdu v Žiline č. 14Cob/113/2013-153, zo dňa 11.7.2013, Z 1204/13 - 206/13, 670/13“. Konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3Cb 29/2012 bolo uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cb/29/2012-369 zo dňa 22.09.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť až dňa 07.11.2020, právoplatne zastavené.

6. Žalovaný považuje podanie návrhu zo strany žalobcu za ďalší (v poradí už niekoľký) pokus o zmarenie možnosti žalovaného uspokojiť svoju pohľadávku realizáciou záložného práva. Takéto konanie ale aj procesné úkony nemôžu požívať právnu ochranu podľa ust. článku 5 Č.s.p. Podľa právnej vety uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. IV. ÚS 499/2011-25 obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Nie je možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zákazom vykonať záložné právo v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený. Osvedčenie nároku za situácie, keď o žalobe, na ktorej podanie vyzval súd prvej inštancie vo výroku III. napadnutého uznesenia, už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté, je ratio legis vylúčené. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, nakoľko zo strany žalobcu neboli skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného zabezpečovacieho opatrenia riadne osvedčené a nebola preukázaná naliehavosť potreby úpravy vzťahov neodkladným opatrením. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia, ktoré nie rozhodnutím vo veci a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov, je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Z uvedeného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho vydaním nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že je potrebné neodkladne upraviť pomery. Žalobca zamlčal, že o existencii záložného práva už bolo právoplatne rozhodnuté. Ani jeden z predpokladov na vydanie neodkladného zabezpečovacieho opatrenia však v tomto prípade nebol splnený.

7. Žalovaný ďalej poukázal aj na ďalší dôvod, pre ktorý nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, ktorým je zjavná neprimeranosť navrhovaného obmedzenia. Obmedzenie, vyplývajúce z navrhovaného neodkladného opatrenia, nezodpovedá požiadavke primeranosti. Požiadavka primeranosti uloženej povinnosti zabezpečovanému nároku je nevyhnutným predpokladom zákonnosti neodkladného opatrenia (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 5 Obo 36/2008 zo dňa 30.04.2008). Súd prvej inštancie však nariadil neodkladné opatrenie vychádzajúc len z tvrdení žalobcu, ktoré vo svetle vyššie uvedených skutkových nemôžu obstáť. Žalovaný má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v celom rozsahu nesprávne a s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti zjavne arbitrárne. Napadnuté uznesenie spĺňa všetky pojmové znaky pojmu arbitrárneho rozhodnutia, je

v rozpore s judikatúrou všeobecných súdov i Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak okresný súd vydal rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia aj keď pre vydanie takéhoto rozhodnutia neboli splnené procesnoprávne ani hmotnoprávne podmienky. Je nevyhnutné zdôrazniť, že odôvodnenie uznesenia musí mať náležitosti vyžadované v ust. § 220 ods. 2 a nasl. C.s.p. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia okresného súdu v napadnutej časti chýba logické vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval a to najmä pri otázke osvedčenia nároku žalobcu a otázke splnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. V odôvodnení napadnutého rozsudku nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Neuviedol, ako dôkazy vyhodnotil jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, čo vyšlo za konania najavo a ako vec právne posúdil (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 48/2012 z 27. júna 2012). Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín v celom rozsahu zrušil, návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

8. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu cestou právnej zástupkyne uviedol, že trvá na všetkých skutkových a právnych argumentoch uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná ako zásadný argument vo svojom odvolaní uviedla, že v predmetnej veci existuje neodstrániteľná prekážka konania, a to prekážka veci už rozhodnutej res iudicata. Žalovaná poukazuje na konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Dolný Kubín sp. zn. 9Cb/36/2014, kde ako žalobca a žalovaný vystupovali tie isté subjekty ako v tomto konaní a uvedené konanie malo totožný predmet konania (o určenie, že byť nie je zaťažený záložným právom). Žalovaná vyslovila názor, že nie je rozhodujúce, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza iný dôvod neexistencie záložného práva. Žalovaná na podporu svojich tvrdení poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009. Podľa žalobcu je argument žalovanej o prekážke res iudicata zmätočný. Podľa právnej vety uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009 prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, keď sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). V tomto prípade však rozhodne nejde o rovnaké skutkové tvrdenia. V konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín sp.zn. 9Cb/36/2014 sa žalobca domáhal určenia, že byť nie je zaťažený záložným právom z dôvodu, že zabezpečená pohľadávka zanikla jej splnením. Naproti tomu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáha nariadenia neodkladnej ochrany (zdržať sa výkonu záložného práva) v nadväznosti na to, že záložné právo zo zákona zaniklo z dôvodu neuplatnenia záložného práva riadne a včas v konkurze podľa § 28 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR). Je zrejmé, že ide o úplne iné skutkové tvrdenia, z ktorých bol žalobný nárok uplatnený, a preto v zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009, nejde o ten istý predmet konania. Ide o úplne iný dôvod neexistencie záložného práva, čo zakladá odlišný predmet konania, a následne má podstatný význam pre posúdenie otázky, či ide alebo nejde o prekážku veci už rozhodnutej. Zmätočnosť argumentácie žalovanej videl v tom, že žalovaná na jednej strane tvrdí, že nie je rozhodujúce, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza iný dôvod neexistencie záložného práva, no na druhej strane žalovaná poukazuje na právnu vetu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, kde sa priamo uvádza, že rozhodujúce to je. Teda medzi stranami sporu nie je spor o tom, že žalobcom predtým podaná žaloba bola podaná z iného dôvodu neexistencie záložného práva, akurát žalovaná z toho vyvodzuje iné právne dôsledky, a to v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ide o úplne iné skutkové tvrdenia, z ktorých bol žalobný nárok uplatnený, nejde o ten istý predmet konania a preto neexistuje prekážka veci už raz rozhodnutej. Čo sa týka skutkových tvrdení žalobcu, tieto žalovaná poprela. Avšak žalovaná sa k zásadnému dôvodu žaloby vyjadrila len jedinou vetou, a to že záložné právo žalovanej nezanišlo. Žalovaná tvrdí, že si svoju pohľadávku riadne a včas prihlásila do konkurzného konania na majetok úpadcu vrátane jeho zabezpečenia. Žalovaná sa obmedzila na takéto strohé konštatovanie, avšak neuviedla žiadne bližšie argumenty k uplatneniu záložného práva v konkurze, toľž neuviedla ani nepredložila žiadny dôkaz. Tvrdenie žalovanej, že si svoju pohľadávku riadne a včas prihlásila do konkurzného konania na majetok úpadcu vrátane jeho

zabezpečenia, neobstojí. Žalobca preukázal neuplatnenie záložného práva v konkurze predložením potvrdenia od správcu konkurznej podstaty. Žalovaná tento dôkaz nijako nerozporovala, ani nevyvrátila. K argumentácii žalovanej o tom, prečo záložné právo nemôže byť premlčané, žalobca uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že riešenie otázky premlčania sa stalo bezpredmetným, keďže toto záložné právo zaniklo zo zákona z dôvodu jeho neprihlásenia v konkurze. Záložné právo by sa premlčalo, pokiaľ by nezanklo, a to vzhľadom na uplynutie absolútnej premlčacej doby, ktorá podľa názoru žalobcu plynie bez ohľadu na pretrhnutie alebo spočívanie premlčacej doby. Žalobca nielenže osvedčil skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a dôvody na jeho nariadenie, ale žalobca tieto skutočnosti a dôvody bez pochyb aj preukázal, a to predložením konkrétneho dôkazu - potvrdenia správcu konkurznej podstaty k tomu, že pohľadávka bola prihlásená ako nezabezpečená. Taktiež nalievavosť potreby úpravy vzťahov je z návrhu žalobcu zrejme a preukázaná; žalovaná začala s výkonom záložného práva, pričom argumentáciu žalobcu o zániku záložného práva nebrala do úvahy. Zdôraznil, že žalovaná argumentom žalobcu absolútne nevenovala pozornosť, nedala mu najavo stanovisko v tejto veci a so žalobcom nekomunikovala. Žalobca nemal inú možnosť ako zabrániť dražbe, len návrhom na vydanie neodkladného opatrenia; v opačnom prípade mohlo dôjsť k predaju bytu na dražbe a nenávratnému zásahu do vlastníckeho práva žalobcu. Žalobca navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu konania v celom rozsahu.

9. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

11. Podľa ust. § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa ust. § 230 ods. 1 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

14. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

18. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Podľa ust. § 28 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj len ZKR) v znení účinnom do 30.06.2016, ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške doručenej správcovi sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak zanikne.

20. Odvolací súd k inštitútu neodkladného opatrenia vo všeobecnosti uvádza, že pre posúdenie odvolacích dôvodov žalovaného a zhodnotenie, či boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, bolo potrebné podľa Civilného sporového poriadku vyhodnotiť, či takéto neodkladné opatrenie je nevyhnutné nariadiť, pre ktoré nariadenie sa vyžaduje potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava, že môže byť ohrozená exekúcia. V zmysle ust. § 326 ods. 1 CSP je ten, kto požaduje nariadenie neodkladného opatrenia, povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň je povinný opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z týchto zákonných ustanovení plynie, že nielen k dátumu konania a rozhodovania okresným súdom, ale aj k dátumu rozhodovania krajským súdom ako súdom odvolacím je daná požiadavka kumulatívneho splnenia podmienok, za ktorých môže dôjsť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Týmito podmienkami sú: 1/ hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2/ uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom k potrebe kumulatívneho splnenia oboch týchto podmienok je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť len vtedy, ak sú tieto podmienky naplnené súčasne, pričom sa zároveň musí jednať o neodkladné opatrenie, ktorého vydanie je podľa CSP prípustné.

21. K námietke žalovaného ohľadom nedostatočného odôvodnenia uznesenia okresného súdu krajský súd uvádza, že odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, ktorá je relevantná a významná z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 119/03 je potrebné ust. § 157 ods. 2 OSP (aktuálne ust. § 220 ods. CSP) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Krajský súd je názoru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol podstatné okolnosti týkajúce sa výkladu opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia a vyporiadal sa so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného rozhodnutia. Okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti mal za osvedčené, uviedol príslušné právne normy, ktoré aplikoval, a ozrejmil závery, ktoré prijal. Námietku nedostatočného odôvodnenia uznesenia okresného súdu preto nemožno považovať za dôvodnú.

22. V prejednávanej veci súd prvej inštancie návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, keď sa stotožnil s názorom, že záložné právo zaniklo z dôvodu jeho neprihlásenia v základnej prihlasovacej lehote v konkurznom konaní vedenom voči úpadcovi Václavů s.r.o. Zároveň konštatoval, že výkon takéhoto záložného práva nie je možné realizovať, a preto bolo namieste bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že otázka prípadného zániku záložného práva nemohla byť okresným súdom posudzovaná, pretože o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní, a teda nebol osvedčený nárok, resp. právo, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana.

23. K námietkam odvolateľa ohľadom existencie prekážky veci rozhodnutej vo vzťahu k otázke, či záložné právo, ktorého predmetom bol vyššie uvedený byt, zaniklo alebo nie, uvádza krajský súd, že predmetom konania pred okresným súdom ako súdom prvej inštancie a krajským súdom ako súdom odvolacím je výlučne posúdenie otázky naplnenia zákonom stanovených predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného navrhovateľom. Predmetom tohto konania tak nie je posúdenie otázky, či záložné právo zaniklo alebo nie, keďže otázka danosti nároku, ktorému navrhovateľ žiada poskytnúť ochrana, sa posudzuje len v rovine osvedčenia pre potreby rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vyhodnotenie námietky, či posudzovaniu tejto otázky bráni prekážka veci rozhodnutej, je namieste v konaní vo veci samej, ktorého predmetom vyjadreným v petite žalobnej žiadosti bude určenie existencie či neexistencie predmetného záložného práva, resp. určenie, či dotknutý byt je alebo nie je záložným právom zaťažený. Túto otázku tak bude nevyhnutné vyriešiť v prípadnom konaní o žalobe vo veci samej, ktorú je navrhovateľ povinný podať v lehote určenej vo výroku III. odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu. Krajský súd považuje za potrebné poukázať na rozhodnutie NS SR vo veci sp.zn. 5Cdo 120/2009, na ktoré poukázal v podanom odvolaní odvolateľ v súvislosti s ním uplatnenou námietkou prekážky rozsúdenej veci. Podľa tohto rozhodnutia je ten istý predmet konania daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Aj v kontexte

tohto rozhodnutia NS SR tak bude potrebné prípadnú prekážku rozhodnutej veci riešiť až v konaní, v ktorom bude možné posúdiť existenciu či neexistenciu tejto prekážky vo vzťahu ku všetkým skutkovým tvrdeniam, z ktorých bude prípadný nárok uplatnený, čo v konaní o neodkladnom opatrení nie je možné, keďže v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je zrejmé či vôbec a ak áno, tak z akých právnych a skutkových dôvodov bude žaloba podaná; túto žalobu je navrhovateľ povinný podať v stanovenej lehote po právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia.

24. Krajský súd z obsahu spisového materiálu konštatuje, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 25.04.2022 požiadal T., správcu úpadcu Václavů, s.r.o. o oznámenie, či záložný veriteľ UNISTAV HSV spol. s r.o. prihlásil v konkurze svoju zabezpečenú pohľadávku a či v prihláške riadne a včas uplatnil aj zabezpečovacie právo (záložné právo), ktorého predmetom bol rozostavaný byt č. X, nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží, vo vchode XA bytového domu súp. č. XXXX W. ktorého vlastníkom je navrhovateľ. T. N. P. v odpovedi zo dňa 17.06.2022 uviedol, že veriteľ UNISTAV HSV spol. s r.o. si prihlásil svoju pohľadávku ako nezabezpečenú, a to v základnej prihlasovacej lehote. Z citovanej úpravy ust. § 28 ods. 4 ZKR pritom plynie, že v prípade prihlasovania zabezpečenej pohľadávky sa musí v prihláške riadne a včas uplatniť aj samotné zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote, inak toto právo zanikne. Zvýrazňuje krajský súd, že sa jedná o zákonný následok neprihlásenia zabezpečovacieho práva.

25. Výlučne pre potreby rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak okresný súd vecne správne vyhodnotil osvedčenosť nároku, ktorému navrhovateľ žiada poskytnúť ochranu v podobe uloženia povinnosti protistrane zdržať sa výkonu tohto záložného práva. Zvýrazňuje krajský súd, že pre potreby rozhodovania o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia je v rámci vyvolaného odvolacieho konania relevantné práve zistenie vyplývajúce z navrhovateľom predložených listinných dôkazov, z ktorých plynie neprihlásenie predmetného zabezpečovacieho práva v konkurze na majetok úpadcu Václavů s.r.o. a z toho plynúci zákonný následok podľa úpravy ust. § 28 ods. 4 ZKR. Až do meritórneho doriešenia tejto otázky je preto potrebné zamedziť právnym následkom, ktoré by nastali prípadným výkonom záložného práva a predajom dotknutého bytu na dražbe, čím je daná osvedčenosť aj druhej zákonom stanovenej podmienky pre možnosť nariadenia neodkladného opatrenia, a síce potreby neodkladnej úpravy pomerov strán. Účelom neodkladného opatrenia je zabezpečiť, aby konanie vo veci samej malo vôbec zmysel, teda zabránenie procesnej situácii, kedy by došlo k výkonu záložného práva a tým k zmene vlastníckych práv k predmetu zálohu. Z navrhovateľom predložených dokladov totižto vyplývajú skutočnosti svedčiacie záveru, že zo strany záložného veriteľa boli uskutočnené úkony smerujúce k predaju dotknutého bytu na dobrovoľnej dražbe.

26. Ak odvolateľ v podanom odvolaní tvrdí, že z dôvodov uvedených v návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nemohlo záložné právo zaniknúť, pretože žalovaný svoju požiadavku riadne a včas prihlásil do konkurzného konania na majetok úpadcu vrátane zabezpečenia, považuje krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že k tomuto odvolaciemu tvrdeniu neboli zo strany odvolateľa produkované žiadne listinné či iné dôkazy, ktorými by v štádiu rozhodovania o podanom odvolaní bolo možné vyhodnotiť toto tvrdenie ako osvedčené.

27. V podanom odvolaní odvolateľ namieta tiež neprimeranosť obmedzenia, ktoré pre neho vyplýva z neodkladného opatrenia nariadeného okresným súdom. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke však odvolateľ neuviedol žiadne bližšie skutkové či právne tvrdenia, ktoré by preukazovali jej dôvodnosť. S ohľadom na charakter navrhovateľom požadovanej ochrany nie je možné účel sledovaný požadovaným neodkladným opatrením dosiahnuť iným spôsobom, než uložením povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, a teda v danom prípade nie je možné dospieť k záveru o neprimeranosti okresným súdom uloženej povinnosti. Čo sa týka tvrdenia, že vydaním neodkladného opatrenia vzniká na strane žalovaného škoda, poukazuje krajský súd ust. § 340 ods. 1 CSP, ktoré upravuje otázku náhrady škody a inej ujmy vzniknutej neodkladným opatrením.

28. S ohľadom na uvedené skutočnosti tak krajský súd dospel k záveru, že v zákonom požadovanej miere a intenzite boli osvedčené obidve zákonom vyžadované podmienky pre možnosť vyhovievania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie takých skutočností, ktoré osvedčujú existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a tiež osvedčenie skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Krajský súd tak v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP pristúpil k potvrdzeniu rozhodnutia okresného súdu ako vecne správneho.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorému bol voči druhej strane priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením za aplikácie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.